

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 5. november 2025 blev i sag nr. 103473:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har bilforsikring. I klageskema af 25/4 2025 har klagerens repræsentant bl.a. anført:

"Vi indgiver hermed en klage over Alm. Brands afvisning af dækning for tyveriet af vores klients bil den 4. oktober 2024.

Bevisbyrde og skadesbegivenhedens realitet
Klienten har sandsynliggjort, at tyveriet har fundet sted ved at indsende politianmeldelse og anmeldelse til forsikringsselskabet, hvilket opfylder bevisbyrden.

Undtagelsesbestemmelser og bevisbyrde
Forsikringsselskabet påhviler en skærpet bevisbyrde, når de påberåber sig undtagelser i forsikringsaftalen. Denne bevisbyrde er ikke opfyldt af Alm. Brand.

Skærpet bevisbyrde ved undtagelsesbestemmelser
Ifølge Forsikringsaftaleloven (FAL) § 18 skal selskabet fremlægge ubestrideligt bevis for, at undtagelsen i forsikringspolice er gældende, hvilket Alm. Brand ikke har gjort.

Startspærresystemet
Teknisk ekspertise og retspraksis viser, at startspærresystemer kan omgås af kriminelle, og derfor er det ikke dokumenteret, at systemet skulle have forhindret tyveriet.

Manglende teknisk dokumentation
Vi anmoder om en teknisk redegørelse og dokumentation vedrørende startspærresystemet og de nøgleudlæsninger, som er blevet anvendt til afvisningen.
Objektivitet og loyalitet

Alm. Brand har ikke behandlet klagen objektivt og loyalt, som krævet i Forsikringsaftaleloven.
Se bilag C

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Vi ønsker at skaden dækkes."

Selskabet har den 13/6 2025 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Der klages over, at Alm. Brand har afvist at dække et anmeldt tyveri af klagerens bil.

Sagsforløb

Klageren har tegnet ansvars- og kaskoforsikring i selskabet. Gældende forsikringsbetingelser vedlægges som **bilag 1**.

Den 6. oktober 2024 anmelder klageren elektronisk (**bilag 2**), at hans bil er blevet stjålet fra adressen, ... den 4. oktober 2024 og efterfølgende fundet udbrændt på ...

Klageren oplyser i anmeldelsen, at bilen var låst på tyveritidspunktet og at han stadig havde begge nøgler til bilen.

Af en efterfølgende skriftlig anmeldelse (**bilag 3**), som selskabet modtager den 9. oktober 2024, fremgår det at der er tale om en [bil] fra 2006, som klageren havde købt brugt. På tidspunktet for tyveriet, havde bilen kørt ca. 430.000 km.

Bilen blev af politiet efterfølgende transporteret til ..., hvor vores skadeinspektør besigtigede bilen, og kunne konstatere at bilens ratstamme var intakt og uden skader eller tegn på opbrud. Rapport fra skadeinspektøren er vedlagt af klageren som bilag D.

Den 25. november 2024 sendte vi derfor en afvisning til klageren (klagerens bilag A), da vi på baggrund af vores undersøgelser og sagens oplysninger i øvrigt ikke fandt det sandsynliggjort, at der var sket et dækningsberettigende tyveri af bilen.

Den 11. januar 2025 modtog vi en indsigelse fra klagerens repræsentant (klagerens bilag C), som vores klageansvarlige besvarede den 30. januar 2025 (klagerens bilag E).

Vores klageansvarlige fastholdt den 25. marts 2025 afgørelsen.

Sagen er herefter indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vores vurdering

Efter modtagelsen af ankenævnsklagen har vi foretaget en fornyet gennemgang af sagen, dog uden at finde grundlag for at ændre vores afgørelse.

Vi gør indledningsvist gældende, at det påhviler den, der retter et krav mod selskabet, at bevise størrelsen og eksistensen af kravet.

Det påhviler derfor klageren at bevise, at der er sket et dækningsberettigende tyveri af bilen.

Det forhold, at klageren har anmeldt et tyveri af bilen til politiet, gør ikke at han i en forsikringsmæssig sammenhæng har løftet sin bevisbyrde for, at der er sket en dækningsberettigende forsikringsbegivenhed.

Klagerens bil var udstyret med en fabriksmonteret startspærre. Vi bestrider ikke, at det kan lade sig gøre at omgå bilens startspærre, men det er ikke ukompliceret. Det kræver mærke- og modelspecifikt udstyr samt et stort kendskab til dette udstyr. Den påkrævede store forberedelse der skal til for at stjæle biler med startspærre, ved brug af udstyr, ses som udgangspunkt alene, når gerningsmanden har økonomisk vinding for øje. Klagerens bil er næsten 20 år gammel, havde kørt over 400.000 km og repræsenterede en begrænset værdi, hvorfor vi ikke mener bilen var særligt tyvetækkelig. Samlet set finder vi det derfor usandsynligt, at en gerningsmand ville foretage de omfattende forberedelser forbundet med at stjæle bilen for at køre bilen til et meget øde sted ca. 20 km væk og derefter brænde den af. Vi henviser til skadeinspektørens rapport side 2 med billeder og beskrivelse af skadestedet.

Vi skal i forlængelse heraf bemærke, at intet tyder på at startspærren er blevet omgået. Vores undersøgelse af bilens rester indikerer efter vores opfattelse, at bilen er kørt med rette nøgle. Vi gør opmærksom på, at klageren i anmeldelsen har oplyst, at han er i besiddelse af begge nøgler.

Bilen var – udover startspærre – også udstyret med ratlås og havde gerningsmanden omgået startspærren, ville denne have været nødt til at opbryde ratlåsen også, for at kunne benytte rattet under kørsel.

Undersøgelse af ratstammen viste dog intet tegn på opbrud og ratstammen sås intakt og uden tegn på skader. Vi henviser til skadeinspektørens rapport, side 3-7.

Efter en samlet vurdering af sagens konkrete omstændigheder, er det vores opfattelse at klageren ikke har sandsynliggjort, at der er sket et dækningsberettigende tyveri af bilen. Af lignende kendelser fra Ankenævnet henviser vi til blandt andet AK 98.315 og AK 101.303 og AK 90.906."

Klagerens repræsentant har i brev af 8/7 2025 til nævnet bl.a. anført:

"På vegne af vores klient fremlægger vi hermed vores uenighed i Alm. Brands svar af 12. juni 2025 vedrørende den afviste dækning af tyveri af klientens bil den 4. oktober 2024, og fremsætter følgende bemærkninger til sagen. Vi fastholder, at Alm. Brands afgørelse er fejlagtig, idet selskabet ikke har løftet den påkrævede bevisbyrde, og afgørelsen er truffet på et utilstrækkeligt og mangelfuldt grundlag, i strid med gældende forsikringsretlige regler samt ankenævnspraksis.

Bevisbyrde

I henhold til forsikringsaftalelovens § 18 påhviler der forsikringsselskabet en skærpet bevisbyrde i sager, hvor selskabet afviser dækning ved henvisning til undtagelser i forsikringsvilkårene eller anfægter, at den anmeldte forsikringsbegivenhed overhovedet har fundet sted. Denne skærpede bevisbyrde indebærer, at selskabet skal fremkomme med klart, entydigt og ubestrideligt bevis for, at betingelserne for undtagelsen er opfyldt, eller at hændelsen ikke er indtruffet som påstået.

Vores klient har som udgangspunkt løftet sin bevisbyrde for, at der foreligger en forsikringsbegivenhed, hvilket i praksis som regel kan opfyldes ved en rettidig politianmeldelse, skriftlig skadesanmeldelsen og anden dokumentation, der understøtter klientens påstand. Politianmeldelsen har efter ankenævnspraksis karakter af et tungtvejende bevismiddel, som anses for at udgøre tilstrækkelig sandsynliggørelse af, at tyveriet har fundet sted.

Når forsikringsselskabet vælger at afvise dækning, påhviler det selskabet at løfte den skærpede bevisbyrde for, at forsikringsbegivenheden ikke har fundet sted som angivet, eller at der foreligger konkrete og saglige grunde til at nægte dækning i medfør af forsikringsvilkårene. Alm. Brand har i den foreliggende sag ikke fremlagt tilstrækkeligt bevismateriale eller på anden vis dokumenteret, at tyveriet ikke er sket som anmeldt, eller at der foreligger undtagelser, der berettiger afvisningen.

Afvisningen er derfor ikke funderet på et tilstrækkeligt eller sagligt grundlag.

Startspærre og moderne tyverimetoder

Alm. Brand anfører, at bilens startspærre er vanskelig at omgå, og at tyven derfor må have haft adgang til originalnøglen for at kunne stjæle bilen. Det skal imidlertid understreges, at moderne teknologiske tyverimetoder, herunder såkaldte relay attacks og elektronisk manipulation, er vel-dokumenterede og anerkendte metoder til at omgå startspærresystemer uden fysiske opbrud eller behov for den originale nøgle.

Disse forhold er fastslået i både ankenævnspraksis og nyere retsafgørelser, hvor det præciseres, at forsikringstagere ikke kan pålægges kravet om at bevise den præcise metode, der er anvendt ved tyveriet. Alm. Brand har ikke fremlagt uvildig teknisk dokumentation eller anden sagkyndig vurdering, som underbygger deres påstand om, at startspærren ikke kunne være blevet omgået, eller at bilen udelukkende kunne være blevet stjålet ved brug af den originale nøgle.

Manglende tegn på opbrud og bilens tyvetækkelighed

Alm. Brands påberåbelse af manglende fysisk opbrud på ratstamme og ratlås kan ikke anses for at udgøre et tilstrækkeligt og afgørende bevisgrundlag for at afvise, at der foreligger et dækningsberettiget tyveri. Det følger af anerkendt ankenævnspraksis og retspraksis, at fraværet af opbrudstegn kan bero på anvendelsen af avancerede elektroniske tyverimetoder, herunder relay attacks og elektronisk manipulation, som ikke efterlader mekaniske skader på køretøjets dele. Således kan bilens mekaniske integritet efterlade et fejlagtigt indtryk af, at bilen ikke er blevet stjålet ved et dækningsberettiget tyveri.

Endvidere har Alm. Brand lagt vægt på bilens høje alder og kilometertal som begrundelse for, at bilen ikke skulle være tyvetækkelig. En sådan isoleret vurdering kan imidlertid ikke danne grundlag for afvisning af dækning, idet ankenævnspraksis fastslår, at selv ældre køretøjer kan udgøre attraktive mål for tyveri. Dette kan være begrundet i faktorer som efterspørgsel på reservedele, mulighed for videresalg eller anvendelse i ulovlig aktivitet.

Det skal endvidere bemærkes, at Alm. Brand ikke har fremlagt relevant og sagkyndig dokumentation, som konkret underbygger påstanden om, at bilen ikke var interessant som tyveriobjekt, ligesom selskabet heller ikke har dokumenteret, at bilen skulle være flyttet eller kørt væk med ejers samtykke. På denne baggrund må det konkluderes, at Alm. Brand ikke har løftet den bevisbyrde, der efter forsikringsaftalelovens § 18 påhviler selskabet i forbindelse med en afvisning af

dækning. Selskabets afvisning er derfor uden tilstrækkeligt og sagligt grundlag og bør tilsidesættes.

Alm. Brands undersøgelsespligt

Det følger af forsikringsaftalelovens § 21, stk. 1, at forsikringsselskabet har en pligt til at foretage en grundig, saglig og objektiv undersøgelse af forsikringsskaden, inden der træffes afgørelse om dækning eller afvisning. Denne undersøgelsespligt omfatter en forpligtelse til at indhente relevante, uafhængige tekniske vurderinger og ekspertudtalelser, der kan belyse de faktiske omstændigheder i sagen.

Alm. Brand har i nærværende sag ikke fremlagt uafhængige tekniske undersøgelser, ekspertvurderinger eller anden sagkyndig dokumentation, som kan understøtte selskabets konklusion om, at tyveriet ikke har fundet sted. Afvisningen fremstår derfor baseret på formodninger, formuleret uden tilstrækkeligt faktuel grundlag. En sådan fremgangsmåde er i strid med selskabets loyalitets- og objektivitetspligt i henhold til forsikringsaftalelovens regler samt god forsikringsetik, hvorfor afvisningen ikke kan anses som korrekt og bør tilsidesættes.

Konklusion og anmodning om forelæggelse for jurister

På vegne af vores klient fastholder vi, at Alm. Brands afvisning af dækning vedrørende tyveri af klientens bil den 4. oktober 2024 er uden tilstrækkeligt og sagligt grundlag. Alm. Brand har ikke løftet den skærpede bevisbyrde, som påhviler forsikringsselskabet i henhold til forsikringsaftalelovens § 18, og selskabets afvisning er truffet på et utilstrækkeligt faktuel og retligt grundlag i strid med gældende forsikringsretlige principper og ankenævnspraksis.

Det fremgår klart, at vores klient har løftet sin bevisbyrde for, at der foreligger en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, hvilket understøttes af rettidig politianmeldelse og anden relevant dokumentation. Alm. Brand har ikke fremlagt dokumentation eller uvildige undersøgelser, der med sikkerhed kan afkræfte dette. Alm. Brands påstande om startspærre, manglende opbrud, bilens tyvetækkelighed og den tekniske undersøgelse kan ikke alene udgøre et tilstrækkeligt grundlag for afvisning.

Desuden har Alm. Brand tilsidesat sin undersøgelsespligt i henhold til forsikringsaftalelovens § 21 ved ikke at foretage en grundig og objektiv vurdering af sagen, herunder ikke at fremlægge relevant og uafhængig teknisk dokumentation, hvilket strider mod selskabets loyalitets- og objektivitetsforpligtelser.

Vi har med dette modsvar fuldt ud belyst sagens relevante retlige og faktiske forhold og har ikke yderligere kommentarer. På denne baggrund anmoder vi om, at sagen overgives til Ankenævnets jurister med henblik på en nærmere, faglig vurdering og endelig afgørelse."

Selskabet har i kommentar af 1/8 2025 til nævnet bl.a. anført:

"Repræsentantens påstande, som i øvrigt ses at være grebet ud af den blå luft, indeholder ikke nye oplysninger, og giver dermed ikke anledning til at ændre vores afgørelse i sagen som fastholdes.

At en politianmeldelse i sig selv skulle kunne løfte klagerens bevisbyrde for, at et tyveri af bilen har fundet sted, må anses for repræsentantens egen tolkning, og støttes ikke af praksis.

Ankenævnet for Forsikring

6.

103473

Derimod viser praksis fra Ankenævnet netop, at forhold som fx at bilen er udstyret med fabriksmonteret startspærre, bilens model og alder samt kørte kilometer (tyvetækkeligheden) taler mod en sandsynliggørelse af, at bilen skulle være stjålet. Til eksempel kan henvises til AK 103.189, AK 101.981, AK 101.303 og AK 102.727.

Vi skal i forlængelse heraf endnu engang påpege, at der ved vores undersøgelse af bilen ikke er fundet tegn på, at startspærren er blevet omgået. Da bilen ligeledes var udstyret med ratlås, ville en mulig gerningsmand herudover også have været nødt til at opbryde ratlåsen, hvilket vores undersøgelser heller ikke har vist tegn på.

Vi henviser i det hele til vores tidligere indlæg til nævnet."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af skadeanmeldelse af 9/10 2024 fremgår bl.a.:

"Dato for tyveriet
4/10 24 18.00-23.00
...
Hvor mange nøgler fik du, da du købte køretøjet
2
Hvis du i dag har flere/færre nøgler, hvad er så årsagen
Jeg har 2 nøgler
Befandt nøglerne sig i bilen i forbindelse med tyveriet
Nej
Er køretøjet kommet til veje
Ja
...
Hvem fandt køretøjet
Politiet
Hvilken skede er der sket på køretøjet
Brændt af
...
Det stjalne
...
Årgang 2006
...
Km-tæller ved tyveriet
430.000
...
Antal eksisterende sæt [nøgler]
2
Antal sæt [nøgler] fremsendt
2"

Af rapport (udateret) fra selskabets skadeinspektør fremgår bl.a.:

Ankenævnet for Forsikring

7.

103473

"Her skulle bilen være stjålet her fra. Og brændt af her på øde sted

[foto]

Bilen var fjernet da jeg besøgte stedet. Men der var tydelige spor efter brand her Meget øde sted ved tom bygning.

[foto]

Foto af ratstammen inden den er afmonteret, taget fra fronten ind i førerkabinen.

[foto]

Ratstamme set fra fører døren

[foto]

Her set den afmonteret

[foto]

Herunder ses hullet i rat røret som låsepalen fra ratlåsen går ned i når nøglen udtages af tændingslåsen.

Foto af ratlås på næste side.

[foto]

Her ses en låsepal fra tilsvarende model. Denne vil når nøglen er udtaget, gå igennem hullet på rat røret. Og være låst i rillen på ratstammen herunder. Hvis ratlåsen opbrydes, vil hullet røret blive deformt. Og der vil kunne ses skade på rillen i ratstammen

[foto]

Konklusion

Der er ikke tegn på opbrud, af ratlås. Bilen er udstyret med original startspærre. Hvilket der kræves specialværktøj til at omgå.

Jeg ser det som usandsynligt at en tyv skulle investere i dette værktøj for bare at stjæle bilen en nat. Køre få km væk til et forladt sted. For derefter at antænde bilen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"3.2 Hvilke skader dækker forsikringen?

Forsikringen dækker alle skader på bilen og tab af bilen ved tyveri eller røveri.

...

Derudover dækker forsikringen ikke de skader, der er nævnt herunder...

3.2.5 Skade, der er forvoldt med forsæt eller ved grov uagtsomhed."

Nævnet har fået forelagt fotografier.

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 6/10 2024, at hans bil fra 2010 med kilometerstand på 430.000 blev stjålet den 4/10 2024 og fundet udbrændt af politiet. Selskabet har afvist dækning med henvis-

ning til, at klageren ikke har bevist, at der er sket et dækningsberettigende tyveri. Klageren ønsker dækning.

Klageren har anført, at selskabets afvisning er truffet på et utilstrækkeligt faktuel og retligt grundlag i strid med gældende forsikringsretlige principper og ankenævnspraksis. Klageren har anført, at han har løftet sin bevisbyrde for, at der foreligger en dækningsberettiget forsikringsbegivenhed, hvilket understøttes af rettidig politianmeldelse og anden relevant dokumentation. Klageren har anført, at når selskabet vælger at afvise dækning, påhviler det selskabet at løfte den skærpede bevisbyrde for, at forsikringsbegivenheden ikke har fundet sted som angivet, eller at der foreligger konkrete og saglige grunde til at nægte dækning i medfør af forsikringsvilkårene. Selskabet har ikke fremlagt dokumentation eller uvildige undersøgelser, der med sikkerhed kan afkræfte dette. Selskabets påstande om startspærre, manglende opbrud, bilens tyvetækkelighed og den tekniske undersøgelse kan ikke alene udgøre et tilstrækkeligt grundlag for afvisning. Klageren har anført, at moderne teknologiske tyverimetoder, herunder såkaldte relay attacks og elektronisk manipulation, er veldokumenterede og anerkendte metoder til at omgå startspærresystemer uden fysiske opbrud eller behov for den originale nøgle. Fraværet af opbrudstegn kan bero på anvendelsen af avancerede elektroniske tyverimetoder, herunder relay attacks og elektronisk manipulation, som ikke efterlader mekaniske skader på køretøjets dele. Klageren har anført, at selv ældre køretøjer kan udgøre attraktive mål for tyveri. Dette kan være begrundet i faktorer som efterspørgsel på reservedele, mulighed for videresalg eller anvendelse i ulovlig aktivitet. Klageren har anført, at selskabet har tilsidesat sin undersøgelsespligt i henhold til forsikringsaftalelovens § 21 ved ikke at foretage en grundig og objektiv vurdering af sagen, herunder ikke at fremlægge relevant og uafhængig teknisk dokumentation, hvilket strider mod selskabets loyalitets- og objektivitetsforpligtelser.

Selskabet har anført, at bilen var udstyret med en fabriksmonteret startspærre, og at det kræver stor forberedelse for at stjæle biler med startspærre ved brug af mærke- og modelspecifikt udstyr, hvilket som udgangspunkt alene sker, når gerningsmanden har økonomisk vinding for øje. Klagerens bil er næsten 20 år gammel, havde kørt over 400.000 km og repræsenterede en

Ankenævnet for Forsikring

9.

103473

begrænset værdi, hvorfor bilen ikke var særligt tyvetækkelig. Selskabet har anført, at det er usandsynligt, at en gerningsmand vil foretage de omfattende forberedelser for at køre bilen til et meget øde sted ca. 20 km væk og derefter brænde bilen af. Selskabet har anført, at intet tyder på, at startspærren er blevet omgået. Selskabets undersøgelse af bilens rester indikerer, at bilen er kørt med rette nøgle, og klageren har i anmeldelsen oplyst, at han er i besiddelse af begge nøgler. Selskabet har anført, at bilen også var udstyret med ratlås, som gerningsmanden også ville være nødt til at opbryde. Selskabet har anført, at undersøgelse af ratstammen ikke viste tegn på opbrud og fremstod intakt.

Det fremgår af skadeanmeldelse af 9/10 2024, at "Dato for tyveriet 4/10 24 18.00-23.00 - Hvor mange nøgler fik du, da du købte køretøjet - 2 - Hvis du i dag har flere/færre nøgler, hvad er så årsagen - *Jeg har 2 nøgler* - Er køretøjet kommet til veje - *Ja* - ... Hvem fandt køretøjet - *Politiet* - Hvilken skade er der sket på køretøjet - *Brændt af* - ... Det stjålne - ... Årgang 2006 - ... Km-tæller ved tyveriet - 430.000".

Det fremgår af selskabets indlæg af 13/6 2025 til nævnet, at "Den 6. oktober 2024 anmelder klageren elektronisk, at hans bil er blevet stjålet ... og efterfølgende fundet udbrændt".

Det fremgår af rapport (udateret) fra selskabets skadeinspektør, at "Der er ikke tegn på opbrud, af ratlås. Bilen er udstyret med original startspærre. Hvilket der kræves specialværktøj til at omgås. Jeg ser det som usandsynligt at en tyv skulle investere i dette værktøj for bare at stjele bilen en nat. Køre få km væk til et forladt sted. For derefter at antænde bilen".

Nævnet bemærker, at det er klageren, som skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at kritisere, at selskabet har afvist dækning under henvisning til, at klageren ikke har bevist, at bilen er bortkommet ved et dækningsberettigende tyveri.

Ankenævnet for Forsikring

10.

103473

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at bilen har startspærre, hvilket vanskeliggør tyveri og som udgangspunkt forudsætter anvendelse af specialudstyr, at klageren var i besiddelse af bilens 2 nøgler, og at bilen er fra 2006 og har en kilometerstand på ca. 430.000 km.

Nævnet har også lagt vægt på, at der ikke er fundet spor efter opbrud af ratlåsen på bilens ratstamme. En gerningsmand skal i så fald forberede og afvikle tyveriet på ressourcekrævende vis, hvilket forekommer mindre sandsynligt, hvis gerningsmanden derefter vælger at brænde bilen af godt 10 km fra det sted, hvor bilen er stjålet.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Peter Thønnings